

Протокол

№

гр. София, 04.03.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав, в публично заседание на 04.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **834** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 09:00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - А. Б.: редовно призован, явява се лично доведен от служители на Главна дирекция „Охрана“ (ГДО). Представява се от адвокат М. А., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ ПРИ МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ (ДАБ при МС): редовно призован, представява се от юрисконсулт К., с пълномощно представено в днешното съдебно заседание.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА: редовно призована, представява се от прокурор Тони Петрова.

В залата се явява ПРЕВОДАЧ от/на турски език Х. А. Б..

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпила на 17.02.2025 г. Молба от пълномощника на жалбоподателя, в която е заявено, че същият желае да участва лично в съдебното заседание, поради което следва да бъде призован чрез началника на Затвора - С., където понастоящем се намира, както и да му бъде осигурен преводач от турски език, тъй като не владее български език.

Към молбата е приложен легализиран превод на Заповед за арест и задържане, издадена от Първи основен наказателен съд - А. по дело № 1213 от 2021 година, с която, за извършено на 18.06.2021 г. в А. престъпление по чл. 314, ал. 2, чл. 53, ал. 9 и

чл. 63 от НК на Република Турция е започнато разследване срещу жалбоподателя, по повод на което е издадена и заповедта за задържане.

Предвид обстоятелството, заявено и в молбата на адв. А., че жалбоподателят е гражданин на Република Турция и не владее български език, с оглед спазване изискванията на чл. 14, ал. 1 от АПК производството по дело да се води на български, с цел обезпечаване на възможността жалбоподателят да упражни лично правото си на защита, за целите на настоящото производство следва да му бъде назначен преводач, който да извърши превод от български на турски език и обратно на проведените в съдебното заседание процесуални действия, а именно присъстващата в залата Х. Б..

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 14, ал. 2 вр. ал. 1 от АПК,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

НАЗНАЧАВА Х. А. Б. за преводач от български език на турски език и обратно, на жалбоподателя по административно дело № 834/2025 година по описа на Административен съд - София-град – гражданинът на Република Турция А. Б..

СЪДЪТ СНЕ самоличността на преводача: Х. А. Б., 57 годишна, българска гражданка, омъжена, неосъждана, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ преводача за наказателната отговорност, която носи по чл. 290, ал. 2 от НК за осъществения превод.

Преводачът: Известна ми е наказателната отговорност. О. да извърша точен, верен и безпристрастен превод.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА депозирана на 20.02.2025 г. Молба от процесуалния представител на жалбоподателя - адвокат А. и приложените към нея публикации с превод с апостил от турски на български език, както следва:

Нарушения на човешките права в затворите на Република Турция от 14.11.2015 година, издадена от Главен офис на Асоциацията за човешките права, Комисия по затворите

Турция, Мониторинг на правата в затворите от 2020 година.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА депозирана на 27.02.2025 г. Молба от процесуалния представител на жалбоподателя адвокат А. и приложените към нея доказателства по опис: Решение на Софийски градски съд, 31 състав, Наказателно отделение от 24.01.2025 г. по наказателно дело № 3457 по описа за 2024 година, с което на основание чл. 17, ал. 7 от ЗЕЕЗА е допуснато предаване (екстрадиция) на жалбоподателя А. Б. на съдебните власти на Република Турция за изтърпяване на наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 10 (десет) години, 4 (четири) месеца и 25 (двадесет и пет) дни. С решението е взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“ спрямо А. Б. до фактическото предаване на съдебните власти на Република Турция; препис - извлечение от влязло в сила на 25.02.2025 г. Решение на Апелативен съд - С., 4 наказателен състав, по ВЧНД № 154 от 2025 година, с което е потвърдено решението на СГС за допуснатата екстрадиция на жалбоподателя; кореспонденция между директора на Дирекция „Международно правно сътрудничество“ при Министерство на правосъдието, Софийски градски съд и

Върховна прокуратура, отдел „Международен“ по повод фактическото изпълнение на влязлото в сила решение; писмо от директора на дирекция „Консулски отношения“ в Министерство на външните работи (МВнР) от 12.11.2024 г., адресирано до директора на Дирекция „Международно правно сътрудничество и европейски въпроси“ в Министерство на правосъдието, с което е препратена вербална нота от 05.11.2024 г. от Посолството на Република Турция в [населено място] и са представени в оригинал документи по ЧНД № 3457/24 година по описа на СГС относно екстрадицията на турския гражданин; решение на Наказателен съд за тежки престъпления [населено място] и две допълнителни решения към него - от 13.09.2024 г. и от 17.09.2024 г. с превод на български език, Грама от 23.10.2024 г. на Посолството на Република Турция в [населено място] до МВнР на Република България по повод Молбата на Министерство на правосъдието на Република Турция за екстрадиция на жалбоподателя.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОР П.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА депозираната жалба от гражданина на Република Турция А. Б., чрез процесуалния му представител - адвокат М. А. от САК против Решение № 13532 от 30.12.2024 г. на председателя на ДАБ - МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България, поради липса на основанията, визирани в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

ДОКЛАДВА приложените към жалбата заверени копия на документи с превод на български език, част от които са представени и с допълнителните молби на процесуалния представител на жалбоподателя.

ДОКЛАДВА приложените към делото заверени копия на документи от административната преписка.

АДВОКАТ А.: Поддържам изцяло жалбата, която сме депозирали пред съда. Представил съм подробни писмени доказателства. Това са присъди и решения постановени от Първи основен наказателен съд – А., с които е наложено общо наказание „лишаване от свобода“ в размер на 10 години, 4 месеца и 25 дни. Наказанието е потвърдено с решение на по-висшата апелативна инстанция. Престъпленията, за които е осъден доверителят ми са квалифицирани като измама. Тук искам да отбележа, че се касае за групиране на наказанията, което означава механично събиране на отделно наложените наказания. Има една присъда „лишаване от свобода“ за три години и още три присъди, с които е наложено наказание „лишаване от свобода“ от по две години. Това са различни случаи, за които има и различни присъди, и накрая е направено едно присъединяване на една присъда, с която е наложено наказание от една година и четири месеца наказание „лишаване от свобода“ поради неплатени съдебни административни глоби. Аз мисля, че в България

и повечето страни от Европейския съюз има забрана неплатените административни и съдебни глоби да се превръщат в наказание лишаване от свобода. По този начин и поради това групиране на присъди се е получило едно общо наказание „лишаване от свобода“ от десет години, четири месеца и двадесет и пет дни. Това наказание е потвърдено от Софийски градски съд, Наказателно отделение, 31 състав, който е постановил екстрадиция на лицето в Република Турция и е взел мярка „задържане под стража“. Това решение на Софийски градски съд е потвърдено с два на един съдийски гласа от състав на Софийски апелативен съд, като съдията докладчик е останала на особено мнение. Това особено мнение е поради това, че Софийски градски съд не е приложил второто групиране, а именно второто събиране на наказания, постановени от Пети тежък наказателен съд, [населено място], Република Турция, Шестнадесети тежък наказателен съд, [населено място], Република Турция и Девети тежък наказателен съд [населено място], Анадолска част. Тук съдията докладчик е възразил в особеното мнение, че има две искания за екстрадиция, а Софийски градски съд, т.е. първата инстанция, се произнесла и е уважила само първото, като е обърнато внимание с бележка към СГП, че е трябвало да подаде протест, за да бъде приложено групирането на наказанията и по втората група осъждания.

Предвид тези данни, аз смятам, че са налице реални опасения от преследване и опасност от посегателство над здравето и живота на жалбоподателя, ако той бъде върнат в Република Турция.

Смятам, че по отношение на доверителя ми са налице са условията на чл. 8, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Жалбоподателят е подложен на преследване в държавата си по произход – Република Турция поради изразяване на политическо мнение и изповядваната религия. Тук ще отворя една скоба, като заявя, че той от пет години е сменил своята религия и от мюсюлманин е станал мормон. Видно от представения Доклад от отдел „Международен“ на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет 88% от населението в Турция са мюсюлмани, а от другите религиозни общности са признати само някои от тях, сред тях обаче не е общността на мормоните, която не е призната за официална религия от турските власти.

Искам да се спра по-подробно на издадената Заповед за задържане от месец юли 2022 година от Първи особен наказателен съд А., Република Турция, който е съд за политически престъпления. По това дело, за което съм представил писмени доказателства, доверителят ми е бил обвинен за извършена терористична дейност в Република Турция, подкопаване на основите на турската конституция и заради това, че от 2007 година е член на организацията „Ф.“ с ръководител Ф. Г., която е обвинена от турското правителство и президента Е., че стои зад организирания опит за военен преврат от 15.07.2016 година. Същата заповед е представена на органите на И. – [населено място] за издаване на червена бюлетина за международно издирване, но И. – [населено място] е отказал категорично, като е заявил, че това е Заповед за преследване поради политическо убеждение и затова турските административни и съдебни власти са променили неговото обвинение от извършване на терористична дейност в различни форми на измама. Няма да се спирам по-подробно върху тези измами, обаче прави впечатление, че никъде в тези обвинения, присъди и решения не са посочени точни финансови параметри или суми на тези измами. Съгласно чл. 209 от НК на Република България, за да се докаже измама, то би трябвало да се докаже, че е получена облага за дадено лице било юридическо или физическо, както и да се докаже вреда със съответната парична равностойност за друг правен субект, докато в

тези присъди и решения, които четох подробно, такова нещо няма.

Аз не съм доволен от Решението на председателката на ДАБ, в което е посочено, че целта на доверителя ми да напусне държавата си по произход, т.е. Република Турция, е да се установи в страна от Европейския съюз или в Република С. М. или България. Искам да поясня: доверителят ми е бизнесмен, основно се е занимавал със строителна дейност, строителен бизнес, имал е винаги законни доходи, паспорт и е пътувал между Република Турция, Република България и Република С. М. с издадена му виза за срок от шест месеца. Той не е лице, което минава през зелена граница, с камиони, скрит в каросерии или тайници. Съвсем официално е влязъл през границата на Република България с паспорт, с виза, отседнал е в хотел като един почтен гражданин. Бил е задържан от органите на Главна дирекция „Национална полиция“ пет дни след като е влязъл в Република България, в [населено място], в хотел „Х.“, на основание издадена червена бюлетина и международна заповед за екстрадиране и задържане.

В Решението на председателя на ДАБ е посочено, че лицето е имигрант по икономически причини, което не отговаря на истината. Откакто е напуснал преди две години Република Турция, той живее в жилище под наем в [населено място] и има офис там, в който упражнява своята дейност. Често е пътувал до Република България с намерение също да наеме жилище под наем, а и офис, за да продължи да се занимава със своя бизнес със строителство. Абсолютно погрешно е посочено в това решение, че той е напуснал Република Турция и иска да се установи в Европейския съюз в друга страна от Европа, с цел да получава помощи, безплатни квартири и издръжка в тези страни.

Не съм съгласен с посоченото в решението на председателя на ДАБ, че за жалбоподателя не е налице и основанието по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, поради което му е отказано предоставяне и на хуманитарен статут. Аз смятам, че е налице реална опасност при връщането му в Република Турция да му бъде наложено едно от двете най-тежки наказания, а именно смъртно наказание или доживотен затвор, с оглед на повдигнато му обвинение за терористична дейност. Видно от двете писма на неговия турски адвокат г-н М. Решат Й., воденото дело в [населено място] за терористична дейност в момента е спряно, замразено и ако лицето бъде екстрадирано и фактически предадено в Република Турция, той ще бъде съден от Специализиран особен първи наказателен съд в Република Турция и може да получи най-тежкото наказание. Искам да отворя една скоба и да кажа, че в Република Турция смъртното наказание не е отменено. Република Турция е кандидат за член на Европейския съюз от 1986 година много преди България, но въпреки това от 36 глави са покрити само четири, като най-трудно ще бъде изпълнено условието на Европейския съюз по глава „Правосъдие, вътрешен ред и сигурност“.

В Решението на председателя на ДАБ е посочено, че жалбоподателят при първото влизане на територията на Република България не е подал веднага молба за международна закрила и хуманитарна помощ, като е поставено под съмнение обстоятелството, че е дошъл сам, а не със своето семейство - съпруга и три деца, които живеят в момента в [населено място], Република С. М.. Това е така защото, както вече казах, той първо е искал да се устрои с жилище, да продължи бизнеса си и чак тогава вече е подал чрез бившата си адвокатка госпожа Т. Л. Х. Молба за международна закрила.

Представил съм по делото извадки от Мониторинг за правата на човека в Република Турция, за условията, при които се изтърпява наказанието лишаване от свобода в

турските затвори. Не съм съгласен с изложеното в решението на председателя на ДАБ, че извадките от турските вестници и Мониторинга не са обвинителен акт. Напротив. Той има четири осъждания, четири решения на въззивни инстанции и влезли в сила присъди. Смятам, че е налице реална опасност от посегателство върху здравето и живота на жалбоподателя А. Б., ако той бъде върнат в Република Турция.

Тук искам по посоча справката, издадена от Отдел „Международен“ на ДАБ при МС вх. № МВ-02-63/15.11.2024 г., която според мен е обективна, точна и посочва, както положителните страни на развитие в някои области на живота в Република Турция като намаляване на бедността, увеличаване с пет процента и нещо на brutния вътрешен продукт, положените грижи след земетресението преди две години, както и обстоятелството, че Турция е член на Г-20, но също така, в тази справка е посочено, че през 2018 година в Република Турция е прието широко антитерористично законодателство, на основание на което правителството продължава да ограничава основните свободи на своите граждани, които прикрива със законодателни мерки. След опита за военен преврат от 15.07.2016 г. властите в Република Турция са освободили и отстранили от длъжност повече от 60 000 полицаи и военни служители, и повече от 4 000 съдии и прокурори, арестували са и са изпратили в затвора над 95 000 граждани и са затворили повече от 1 500 неправителствени организации по причини, свързани с тероризма и предполагаеми връзки с Ф. Г., който почина в края на миналата година в САЩ, но САЩ отказа да го екстрадира в Турция. Тук искам да посоча, че Движение Ф. е обявено за терористична организация единствено в Република Турция. То не е включено в Списъка на терористичните организации на ООН, нито на Европейския съюз, на Държавния департамент на САЩ и не е признато за терористична организация и от компетентните органи на Република България. Даже тук, научих, че тази организация се занимава с насърчаване на образованието, културата и изкуството, финансира изграждане на обучителни центрове и училища. Дори в [населено място] има изградено училище от организацията Ф.. Не мога да посоча конкретно коя фирма се води за собственик на това училище, но това е безспорен факт. В Република България компетентните органи не са обявили тази организация за терористична.

Затова, Ви Моля, на основание чл. 172, чл. 172а, чл. 173 от АПК да постановите решение по чл. 84, ал. 3, предложение трето, ал. 5, ал. 6 и чл. 85 от ЗУБ, с което да отмените обжалваното Решение № 13532 от 30.12.2024 г. на председателя на ДАБ и да върнете делото за ново произнасяне по молбата на А. Б. за международна закрила със задължителни указания по прилагането на закона.

Това е което имам да кажа.

Моля да приемете представените от нас с жалбата писмени доказателства, както и допълнително представените от нас към молбите от 17.02.2025 г., от 20.02.2025 г. и от 27.02.2025 г. Не възразявам да се приеме административната преписка. Няма да соча други доказателства. Нямам други доказателствени искания.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (лично чрез преводача): Подкрепям казаното от моя адвокат. Нямам възражения да се приемат документите.

ЮРИСКОНСУЛТ К.: Оспорвам жалбата. Административната преписка е представена в цялост и моля да бъде приета. Не възразявам да се приемат като доказателства по делото представените от страна на жалбоподателя документи. Нямам искания по доказателствата и няма да соча такива.

ПРОКУРОР П.: Моля да се приеме административната преписка. Не се противопоставям допълнително ангажираните документи от пълномощника на жалбоподателя да се приемат за сведение. Няма да представям доказателства и нямам искания по доказателствата.

СЪДЪТ, с оглед становището на страните счита, че следва да бъдат приобщени като доказателства по делото приложените към жалбата копия на документи, приложените заверени копия на документи от административната преписка, както и с допълнително представените към молбите на пълномощника на жалбоподателя от 17.02.2025 г., от 20.02.2025 г. и от 27.02.2025 г., поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото представените заверени копия на документи приложени към жалбата и към молбите на пълномощника на жалбоподателя – адв. А. от 17.02.2025 г., от 20.02.2025 г. и от 27.02.2025 г.

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото представените заверени копия на документи, приложени към административната преписка.

СТРАНИТЕ (*поотделно*): Няма да сочим други доказателства. Нямаме други доказателствени искания.

ПРОКУРОР П.: Нямам искания по доказателствата.

СЪДЪТ счита делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

**ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.**

АДВОКАТ А.: Поддържам изложеното по-горе. Моля да уважите изцяло жалбата по мотивите, които изложих. Моля да отмените обжалваното Решение № 13532 от 30.12.2024 г. на председателя на ДАБ и да върнете делото за ново произнасяне по молбата на А. Б. за международна закрила със задължителни указания по приложението на закона.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (*лично чрез преводача*): Уважаеми председател, в Република Турция поради това, че не подкрепяхме Е. през 2015 година, нас ни обявиха като терористична организация. На много бизнесмени като мен, бяха задържани имотите и отнето имуществото и бизнеса. В същото време, в

Република Турция аз съм собственик на „Капитал Б.“. Моят адвокат посочи и представи за това подробни документи и всички които сме членове на тази организация бяхме обвинени с различни по вид обвинения. Затова аз избягах от Турция. Република Турция се обърна към И. да издаде червена бюлетина за моето издирване. И. в свой отговор не прие да издаде червена бюлетина. След това, се започна още едно съдебно дело срещу мен, тъй като И. не прие да издаде червена бюлетина, защото делото се води по политически причини. Затова прокурорът направи така, че това обвинение да бъде тайно, секретно и върху това обвинение се направиха промени, и се превърна в „документна измама“. Поради това, директно ме обявиха за издирване и задържане. Дойдох в Република България да правя бизнес и да живея тук. Предпочетох да живея в тази страна. Пет дни след като дойдох, аз бях задържан. Първоначално в документите, които бяха изпратени от Република Турция се сочеше, че имам наказание над десет години затвор. Тъй като обжалвах това и не приех това наказание, след това бяха изпратени още четири други документа, в които се казва, че имам още различни наказания, но общото наказание беше намалено с два месеца. Тъй като в Република Турция много ясно знаят, че това е неправомерно, в Турция три пъти ми беше поискано задържането въз основа на тези документи, но турската страна отказва да ми ги предостави, поради това, че били секретни. Ако бяха предоставени тези документи щеше да е ясно, че нямам други обвинения за престъпления, а само политически са причините, поради които ми повдигат обвинения. Ако бъда върнат в Турция ще бъда директно наказан с доживотен затвор, заедно с това на моето семейство беше казано, че съм сменил моята религия и от мюсюлманин съм станал мормон. Поради тази причина преживях много проблеми и от страна на семейството си, и все още имам проблеми с тях. От две години съпругата ми и децата ми живеят в М. на тайно място, децата ми не могат да посещават училище, тъй като има опасност за техния живот. Не приемам наказанието наложено ми в Република Турция тъй като е съвсем ясно, че се цели да ми се наложи политическо наказание.

Аз моля да не приемате взетите решения на съда, с които е допусната екстрадицията ми и да ми се предостави статут на закрила в Република България, за да мога да доведа и семейството си и да мога спокойно да продължа да живея. Имам три деца. Моля да не приемате решението, което е взето за моето връщане в Република Турция и моля да ми разрешите да остана в Република България и да ми се даде статут. Искам да посоча, че данните от делото, което се води срещу мен в А. никъде не се посочват в тези решения на съда, с които е прието, че следва да бъда екстрадиран, те не са изпратени, тъй като са изцяло политически. Доверявам се на казаното от моя адвокат. В конвенцията за защита на човешките права на Европейския съюз съвсем ясно е казано, че никой не може да бъде наказан поради своите политически и религиозни убеждения, а мен ме преследват и наказват за това в Република Турция.

ВЪПРОС НА СЪДА: Най-напред сте бил и сте казал по време на интервюто си, че сте бил две години в Република С. М.. След това сте дошъл в България.

Събитията, които се случват в Турция и които предизвикват тези засилени арести и наказателни производства са се случили през 2016 година ?

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ *(лично, чрез преводача)*: Да. Първо бях в Република С. М. и след това дойдох в Република България. Събитията, след които се засилиха арестите и наказателните производства се случиха през 2016 година.

ВЪПРОС НА СЪДА: Преди две години, това е 2022 година. Тоест шест години по отношение на Вас не са предприемани никакви действия по преследване в Турция, така ли да разбираме ?

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ *(лично, чрез преводача)*: Да, така е, но аз в Турция се криех през тези години, живеях под фалшиви имена и на различни места, аз не излизах навън. В документа изпратен от моя адвокат и в изрезката от вестника се посочва, че аз съм издирван в Турция.

ВЪПРОС НА СЪДА: След това отивате в Република С. М. и решавате да дойдете в България. Защо ? Защо не потърсихте закрила в С. М. или например в С., където също документите сочат, че сте бил ?

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ *(лично, чрез преводача)*: Причината е това, че знам, че Република Турция има огромно влияние в С. М., в С., А., Черна гора и в К. и поради тази причина можеха спокойно косовските полицаи да дойдат да ме задържат и да ме върнат в Турция. Мисля, че в Република България не е така. Тук законите са силни. Много мои приятели са получавали убежище в европейските държави, а и в Република България, но в други държави са били задържани и връщани обратно в Турция. Затова потърсих закрила тук. Аз мисля, че в Република България ще мога да се установя много по-добре, ще мога да работя и да продължава да развивам своя бизнес, семейството ми ще може да живее спокойно. Тъй като, освен това, моите братя също ме преследват поради смяната на религията ми, не могат да дойдат в Република България поради визовия режим, а в другите държави, които ви посочих могат да ме намерят защото за тях няма изискване за визи от Турция.

ЮРИСКОНСУЛТ К.: Моля да отхвърлите жалбата и да постановите съдебен акт, с който да потвърдите обжалваното решение на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет като правилно и законосъобразно издадено. Административният орган е спазил административно производствените правила и материалният закон при издаването на своето решение. Чуждият гражданин не отговаря на основанията, посочени в Закона за убежището и бежанците. Поддържам изцяло решението, както е описано относно основанията за пребиваване на чуждия гражданин в Република България, че става дума за лице, което не желае международна закрила, няма нужда, а по-скоро има основания да бъде мигрант. Моля, по тези съображения да потвърдите решението като правилно

и законосъобразно.

ПРОКУРОР П.: Моля да постановите съдебно решение, с което да потвърдите решението на председателя на ДАБ - МС като постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, правилно и законосъобразно, а жалбата, като неоснователна моля, да оставите без уважение.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

СЪДЪТ ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на преводача за извършения превод от турски на български език и обратно в размер на 90,00 лв. (деветдесет лева), което **ДА СЕ ИЗПЛАТИ** от бюджета на Административен съд София-град с разходен касов ордер.

ИЗДАДЕ се разходен касов ордер, който се **ВРЪЧИ** на преводача Х. Б..

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09:56 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: